

BORIS GAAT NAAR DE BAKKER

Boris doet zijn jas aan. Hij mag naar de bakker. Helemaal alleen.
Want Boris is al groot.
Papa geeft Boris een cent. Flink stappen, Boris! En op het voetpad blijven.
Boris trekt de voordeur toe. Hij stapt flink op het voetpad naar de bakker.
Bij de bakker is het druk. Er staan veel mensen.
Boris moet lang wachten.
Kijk, een tafel met een grote taart. Het is een slagroomtaart.
Boris gaat kijken naar de taart. Boven op de taart staan twee popjes.
Een popje met een witte jurk en een popje met een zwarte jas.
Wat een mooie taart. In de taart zitten bloemetjes.
Zijn ze echt? Boris kijkt en kijkt.
Pas op, Boris je staat te dicht bij de taart.
Zie je wel! Nu heeft Boris een wit hoedje op zijn neus.
Het is een hoedje van slagroom. Slagroom van de taart.
En in de taart zit een putje. Het is een putje van de neus van Boris.

Wat doet Boris?

Hij wrijft met zijn vinger het putje in de taart weer toe.
Nu is het de beurt aan Boris. En jij jongen? zegt de bakker.
Boris geeft zijn cent aan de bakker. Twee broodjes, zegt Boris.
Een voor zusje en een voor mij.
De bakker doet twee broodjes in een zakje.
Hij geeft het zakje aan Boris.
Wat zit er op je neus? vraagt de bakker. Niets, zegt Boris.
De bakker kijkt naar de slagroomtaart.
Maar hij ziet niets. Want het putje is al gevuld.
Dan gaat Boris weer naar buiten.
Hij stapt flink op het voetpad naar huis.

